

Regeringens proposition till Riksdagen angående fullmakter för statsrådet att uppta lån år 1994

I regeringens proposition angående statsförslaget för år 1994 har man beräknat, att behovet av nettoupplåning är 64 380 miljoner mark. Amorteringarna på den statsskuld i finska mark som löper med längre tid än tolv månader har beräknats uppgå till 8 970 miljoner mark år 1994 och amorteringarna på den valutaskuld som löper med längre tid än tolv månader till 6 190 miljoner mark, dvs. sammanlagt 15 160 miljoner mark. Avsikten är att av 1994 års nettoupplåningsbehov täcka minst 49 380 miljoner mark med långfristig upplåning, varigenom alltså minst 64 540 miljoner mark skulle upptas i form av nya statslån på över tolv månader.

Under år 1994 är det möjligt att i enlighet med lånevillkoren säga upp gamla utländska lån till ett belopp av ca 2 300 miljoner mark att återbetalas i förtid. Det vore dessutom ändamålsenligt att vara beredd att, både i fråga om statslån i finska mark och statslån i annan valuta, köpa upp gamla statsobligationer på marknaden eller byta ut och refinansiera dem med skuldebrev som passar bättre för finansmarknaden. Gamla serieobligationer, för vilka lånetiden under år 1994 blir kortare än tolv månader, beräknas finnas till ett belopp av 5 720 miljoner mark år 1994. För att trygga finansmarknadens likviditet är det skäl att vara beredd att ombilda dessa till kortfristiga skuldförbindelser eller långfristiga lån. Avsikten är inte att öka nettoupplåningen med hjälp av dessa åtgärder angående skötseln av kreditstocken, men de förutsätter ändå upptagning av långfristiga statslån om ca 8 000 miljoner mark utöver det som sagts ovan.

Med stöd av vad som anförts ovan borde man år 1994 för de långfristiga statslånen del bereda sig på en bruttoupplåning om sammanlagt ca 75 000 miljoner mark.

De kortfristiga lånen utgör den flexiblaste delen i statens upplåning. Den kortfristiga kreditstocken, som består av 1993 års markbeloppslån med en lånetid på högst tolv månader, stiger till ca 30 000 miljoner mark i slutet av året. Meningen är att av 1994 års nettoupplå-

ningsbehov sammanlagt högst 20 000 miljoner mark med kortfristig upplåning i finska mark och annan valuta, varför den kortfristiga kreditstocken år 1994 borde kunna uppgå till högst 50 000 miljoner mark år 1994.

Dessutom kan för tryggheten av statens betalningsberedskap samt för täckandet av det finansieringsbehov som påkallas av säsongartrade utgiftstoppar i statens betalningsrörelse och en ändamålsenlig skötsel av statens kassaplaceringar behövas kortfristig kredit i finska mark eller annan valuta med en lånetid på högst tolv månader. Tillfälligt kan också behövas synnerligen kortfristig finansiering av kontokredittyp för utjämning av betalningsberedskapens dagsfluktuationer.

De nuvarande kapitalmarknaderna och de förändringar som inträffar på dem förutsätter ett mycket snabbt beslutsfattande, varför statsrådet borde ges möjlighet att, inom de gränser det bestämmer, ge finansministeriet eller statskontoret i uppdrag att besluta om upplåningen.

För att styra statsskuldens valutfördelning i en riktning som utjämnar valutakursriskerna är avsikten att fortsättningsvis använda sig av ränte- och valutaväxlingsavtal (swap) i anslutning till såväl nya statslån som statslån som redan har upptagits.

Antalet swap-avtal är beroende av de möjligheter marknaderna erbjuder. För att man skall kunna utnyttja dessa möjligheter i tillräcklig utsträckning borde befogenheterna vara relativt vida. Till följd härav föreslås att de ränte- och valutaväxlingsavtal som ingås får gälla ett lånekapital på sammanlagt högst 40 000 miljoner mark, beräknat enligt vid tidpunkten för beslutsfattandet gällande valutakurser. Därutöver vore det nödvändigt att tillåta sådana ränteväxlingsavtal som erfordras såsom mellanskeden vid växling av en valuta till en annan medelst swap-avtal. Användningen av swap-avtal förutsätter ett så snabbt beslutsfattande, att statsrådet även till denna del borde kunna ge finansministeriet eller statskontoret i uppdrag att besluta om ränte- och valutaväxlingsavtal.

En förutsättning för ett flexibelt genomförande av upplåningen är att det snabbt och vid rätt tidpunkt är möjligt att utnyttja lånemarknaden i olika marknadslägen. På grund härav och med beaktande av att låneoperationer som inriktas på början av året kan förutsätta ett långtgående beredningsarbete redan i slutet av föregående år, vore det ändamålsenligt att statsrådets låneupptagningsfullmakter för år 1994 kunde användas redan år 1993, dock så, att lånen lyfts år 1994.

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås,

att Riksdagen måtte berätta statsrådet att under år 1994, på de villkor som statsrådet bestämmer, för balansering av statsbudgeten uppta lån till ett sammanlagt nettobelopp om högst 64 380 000 000 mark, dock så, att bruttobeloppet för nya statslån med en lånetid på över 12 månader uppgår till sammanlagt högst 75 000 000 000 mark, och så, att då lån upptas den kortfristiga skuld som utgörs av lån med en lånetid på högst 12 månader får uppgå till högst 50 000 000 000 mark, och så, att statsrådet, inom de gränser det bestämmer, kan ge finansministeriet eller statskontoret i uppdrag att besluta om upplåningen,

Helsingfors den 7 september 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

att Riksdagen måtte berätta statsrådet eller, inom de gränser som statsrådet bestämmer, finansministeriet eller statskontoret att utöver det ovan nämnda enligt egen prövning använda kredit med en lånetid på högst 12 månader för tryggnad av statens betalningsberedskap samt för täckande av det finansieringsbehov som påkallas av säsongartade utgiftstoppar i statens betalningsrörelse och en ändamålsenlig skötsel av statens kassaplaceringar,

att Riksdagen måtte berätta statsrådet eller, inom de gränser som statsrådet bestämmer, finansministeriet eller statskontoret att, i anslutning till de statslån som har upptagits eller kommer att upptas, ingå ränte- och valutaväxlingsavtal angående lån till ett sammanlagt kapitalbelopp om högst 40 000 000 000 mark, beträffande ränteväxlingsavtalen ökat med det belopp som av dessa avtal erfordras såsom mellanskeden vid växling av en valuta till en annan medelst valutaväxlingsavtal, samt

att Riksdagen måtte berätta statsrådet att använda 1994 års fullmakter att uppta lån redan år 1993, dock så, att lånen lyfts år 1994.

Finansminister Iiro Viinanen